

Ізюм та відновлення: що засвідчив обстріл | MediaPort

Марина Ніколаєва

Страшний удар по Ізюму. 50 поранених, серед яких діти у важкому стані. П'ятеро загиблих, серед яких дві молоді сестри, одна з яких вагітна. Пам'ять загиблим, сил рідним, здоров'я пораненим.

Давайте відразу: винні в цьому лише одні — **бана рус*я.

Переносити риторичу — а якби на дівчині була довша спідниця, її б не згвалтували — виправдовувати маніяка. А в рф — маніяки.

І така трагедія могла статися будь-де в Україні, де є масове скупчення людей. Так, до Харківщини ракета летить швидше й перехопити її важче, але я нещодавно зі Львова-Києва, там так само на третьому році війни навчилися ігнорувати тривогу.

В Ізюмі ракета влучила у відбудовану адміністрацію, на реконструкцію якої витратили 180 млн грн. На це відразу звернули увагу як на приклад марнотратства та недоречності відбудови.

Ізюм, 4 лютого 2025 року

Окрім марнотратства, якого й на «розпилах» вистачає, питання у доцільності того, що можна зруйнувати. Та самого процесу відбудови/відновлення? Чи потрібно це? На мою думку, так.

Якщо зараз не відновлювати постраждалі громади, то якщо не на всю Україну, то на схід та південь можна вішати табличку «зачинено». Й з часом вони стануть територіями, за які можна й не битися й не сперечатися на дипломатичному рівні.

Громади живі, поки є люди, які вважають їх своїм домом й готові їх облаштовувати та захищати. Як і країни.

Питання в тому, що таке Відновлення/Відбудова? Кожен вкладає в ці слова, що хоче. Від побудови стін до філософії стійкості та сталого розвитку України.

Відновлення/Відбудова потрібні та на часі, якщо це процеси, кроки,

щоб документувати втрати, готувати проєкти, налагоджувати зв'язки між громадами та всередині громад, будувати систему відповідальності та відновлювати бізнес, робити для збереження та розвитку культури, освіти, екології, інклюзії, медицини. Зазвичай, це роблять люди, які з поважних причин не можуть бути на фронті, літні люди, матусі, переселенці, ветерани, ті, хто об'єктивно зарезервованій для тилу. Принципові ухилянти в цих процесах не залучені.

Це має й практичне значення, адже колись «після війни» воно само себе не зробить. Й психологічно воно дає надію на життя. Якщо в нього не вірити, навіщо боротися?

Ізюм, 2024 р. Фото Сашка Бринзи

Відновлення/Відбудова важливі для постраждалих громад, щоб там жили люди. Ізюм нещодавно був так само більш-менш безпечний, як Буча та Ірпінь. І як ці міста, він мав право на відновлення. Наближення фронту знову зробили місто небезпечним.

Але питання в, тому що відновлювати/будувати? Житло? Так, але для тих, хто зараз вже тут мешкає чи має конкретний запит на повернення. Просто аби було — це пил в очі та марнотратство.

Комунальну, енергетичну інфраструктуру, транспорт, лікарні та школи? Так. Тому що без цього неможливе існування громад. Але ці установи поки деінде краще закопувати в землю та забезпечувати інший захист, розосереджування людей.

Чи потрібно уникати відновлення органів держвлади, а тим більше збирати під одним дахом працівників декількох служб та відвідувачів? Так. Неумисно наражати людей на небезпеку. Як й проводити інші публічні масові заходи поки, на жаль.

Театри навчилися працювати під землею, школи навчилися, Харківська міськрада та Харківська ОВА не відновили роботу у своїх будівлях з весни 2022 року, чиновники не збираються в одному місці, з'явилися простори в укриттях, але їх потрібно більше.

На жаль, таке буття. Поки. Але це дає можливість виживати, перемагати й працювати над Відновленням України.

Джерело: [Марина Ніколаєва/Facebook](#)

Читайте також: [У Боровій та Ізюмі 5 лютого оголосили днем жалоби за загиблими](#)

Теги:

[Відновлення,](#)

[війна,](#)

[Ізюм,](#)

[обстріл,](#)

[ракета,](#)